

Європейська угода про обмін терапевтичними субстанціями людського походження

Париж, 15.XII. 1958

Преамбула

Уряди, які підписали цю Конвенцію, будучи членами Ради Європи, враховуючи, що метою Ради Європи є досягнення більшого єднання між її членами, зокрема для збереження та піднесення ідеалів і принципів, що складають їхню спільну спадщину; враховуючи, що свобода творчості та свобода виявлення поглядів є основними елементами цих принципів; враховуючи, що охорона культурного розмаїття різних країн Європи є однією із цілей Європейської культурної конвенції; погодились про таке:

Стаття 1

У цілях цієї Конвенції термін "терапевтичні субстанції людського походження" означає людську кров та її похідні. Положення цієї Угоди можуть також поширюватись на інші терапевтичні субстанції людського походження через обмін листами між двома або більше Договірними Сторонами.

Розділ IX - Застосування Конвенції

Стаття 25 - Заяви стосовно застосування Конвенції

1. Кожна держава під час підписання або передачі свого документу про ратифікацію, схвалення, затвердження або прийняття може заявити про те, що вона виключає розділ VII із сфери застосування Конвенції.
2. Положення розділу VII застосовуються лише в рамках стосунків між державами-сторонами, по відношенню до яких вони вже набули чинності.
3. Кожна держава-сторона може в будь-який інший час повідомити Генерального секретаря Ради Європи про те, що вона застосовуватиме положення розділу VII, які не були включені на момент підписання або в її документі про ратифікацію, схвалення, затвердження або прийняття. Таке повідомлення набирає чинності від дати його отримання.

Стаття 26 - Дія Конвенції

1. Положення цієї Конвенції не порушують положень внутрішнього права та обов'язкових для сторін міжнародних договорів, які вже набули чи ще набудуть чинності і відповідно до яких особам надаються додаткові права в області громадянства.
2. Ця Конвенція не порушує положень:

- a) Конвенції від 1964 року про скорочення випадків багатогромадянства та про виконання військового обов'язку у випадку багатогромадянства і протоколів до неї;
- b) інших обов'язкових для сторін міжнародних документів у тій частині, де такі документи сумісні з цією Конвенцією;

у взаємостосунках між державами-сторонами, які є сторонами цих документів.

Розділ X - Заключні положення

Стаття 27 - Підписання та набрання чинності

1. Цю Конвенцію відкрито для підписання державами - членами Ради Європи і державами, які не є членами Ради Європи, але які брали участь у її виробленні. Ці держави можуть висловити свою згоду на обов'язковість для них цієї Конвенції шляхом:

а) підписання без застереження щодо ратифікації, прийняття чи затвердження; або

б) підписання з умовою ратифікації, прийняття чи затвердження, з подальшою ратифікацією, подальшим прийняттям чи затвердженням.

Ратифікаційні грамоти або документи про прийняття чи затвердження здаються на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи.

2. Ця Конвенція набирає чинності для всіх держав, що висловили свою згоду на обов'язковість для них цієї Конвенції, в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати, на яку три держави - члени Ради Європи висловили свою згоду на обов'язковість для них цієї Конвенції відповідно до положень попереднього пункту.

3. Стосовно будь-якої держави, яка висловлюватиме свою згоду на обов'язковість для неї цієї Конвенції після набрання нею чинності, Конвенція набирає чинності в перший день місяця після закінчення тримісячного періоду від дати підписання або здачі на зберігання її ратифікаційної грамоти або документа про прийняття чи затвердження.

Стаття 29 - Застереження

1. Жодне застереження не може бути зроблене відносно будь-якого із положень розділів I, II та VI цієї Конвенції. Будь-яка держава під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття, затвердження чи приєднання може зробити одне або декілька застережень відносно інших положень Конвенції, якщо вони є сумісними з метою та спрямованістю цієї Конвенції.

2. Будь-яка держава, що заявляє одне або декілька застережень, повідомляє Генерального секретаря Ради Європи про відповідні положення у внутрішньому праві або про будь-яку іншу відповідну інформацію.

3. Держава, яка заявила одне або декілька застережень згідно з пунктом 1, розглядає можливість повного або часткового відкликання їх, як тільки обставини дозволять це зробити. Таке відкликання здійснюється шляхом перепроведення відповідного повідомлення на ім'я Генерального секретаря Ради Європи. Відкликання набирає чинності від дати отримання повідомлення Генеральним секретарем.

4. Будь-яка держава, що поширює дію цієї Конвенції на територію, яка визначається у зробленій згідно з статтею 30, пунктом 2 заяві, може по відношенню до визначених територій заявити одне або декілька застережень відповідно до положень попередніх пунктів.

5. Держава-сторона, яка заявила застереження відносно будь-якого з положень розділу VII цієї Конвенції може розраховувати на застосування відповідного положення з боку іншої держави-сторони лише в тому обсязі, в якому вона сприймає його сама.

Стаття 30 - Територіальне застосування

1. Будь-яка держава під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або документа про прийняття, затвердження чи приєднання може визначити територію (території), до яких застосовуватиметься ця Конвенція.

2. Будь-яка держава може в подальшому в будь-який час заявою на ім'я Генерального секретаря Ради Європи поширити дію цієї Конвенції на будь-яку іншу територію, яка визначена в цій заяві, за міжнародні відносини якої вона несе відповідальність або від імені якої вона уповноважена приймати зобов'язання. Щодо такої території Конвенція набирає чинності в перший день місяця,

що наступає після закінчення тримісячного періоду від дати отримання такої заяви Генеральним секретарем.

3. Будь-яка зроблена відповідно до двох попередніх пунктів заява може бути відкликана по відношенню до будь-якої території, визначеної в цій заяві, шляхом перепровадження повідомлення на ім'я Генерального секретаря. Відкликання набирає чинності в перший день місяця, що наступає після закінчення тримісячного періоду від дати отримання такого повідомлення Генеральним секретарем.

Стаття 31 - Денонсація

1. Будь-яка сторона може в будь-який час денонсувати як цю Конвенцію в цілому, так і лише розділ VII шляхом перепровадження відповідного повідомлення на ім'я Генерального секретаря Ради Європи.

2. Така денонсація набирає чинності в перший день місяця, що наступає після закінчення тримісячного періоду від дати отримання такого повідомлення Генеральним секретарем.

Стаття 10

Генеральний секретар Ради Європи повідомляє членів Ради Європи і держави, які підписали цю Конвенцію, про:

- a) будь-яке підписання;
- b) заду на зберігання будь-якої ратифікаційної грамоти або будь-якого документа про прийняття, затвердження чи приєднання;
- c) будь-яку дату набрання чинності цією Конвенцією, відповідно до статей 27 та 28;
- d) будь-яке застереження або будь-яке відкликання застереження, що було зроблене відповідно до положень статті 29 цієї Конвенції;
- e) будь-яке повідомлення або будь-яку заяву, які сформульовані відповідно до положень статей 23, 24, 25, 27, 28, 29, 30 та 31 цієї Конвенції;
- f) будь-яку іншу дію, будь-яке повідомлення або сповіщення, які стосуються цієї Конвенції.

Стаття 11

Ця угода залишається чинною на невизначений час.

На посвідчення чого нижчепідписані належним чином на те уповноважені представники підписали цю Угоду

Вчинено у Парижі, п'ятнадцятого дня грудня місяця 1958 року англійською та французькою мовами, причому обидва тексти є однаково автентичними, в одному примірнику, який зберігатиметься в архіві Ради Європи. Генеральний секретар Ради Європи надсилає засвідчені копії всім урядам, які підписали цю Угоду та приєднались до неї.